

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 7 września 2022 r. w sprawie T-91/20, WT/Komisja, wniesione w dniu 18 listopada 2022 r. przez WT

(Sprawa C-712/22 P)

(2023/C 223/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: WT (przedstawiciele: D. Birkenmaier, Rechtsanwalt; D. Rovetta i V. Villante, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 4 maja 2023 r. Trybunał Sprawiedliwości (szósta izba) orzekł, że odwołanie zostaje w części odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne, a w części oddalone jako oczywiście bezzasadne oraz że WT pokrywa własne koszty.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 10 października 2022 r. w sprawie T-389/22, Studio Legale Ughi e Nunziante/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 20 grudnia 2022 r. przez Studio Legale Ughi e Nunziante

(Sprawa C-776/22 P)

(2023/C 223/12)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Studio Legale Ughi e Nunziante (przedstawiciel: A. Clemente, L. Cascone, A. Marega, F. de Filippis, avvocati)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- 1) tytułem żądania głównego, poprzez uwzględnienie pierwszego lub drugiego zarzutu podniesionego w niniejszym odwołaniu, uchylenie zaskarżonego postanowienia i stwierdzenie, że reprezentacja prawna wnoszącego odwołanie stowarzyszenia przez adwokatów, którym zlecono pełnomocnictwo przed Sądem jest ważna i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania co do istoty;
- 2) tytułem żądania ewentualnego, poprzez uwzględnienie trzeciego zarzutu podniesionego w niniejszym odwołaniu, uchylenie zaskarżonego postanowienia i stwierdzenie, że Associazione Ughi e Nunziante – Studio Legale jest uprawnione do kontynuowania postępowania z pomocą adwokata, który nie jest członkiem wnoszącego odwołanie stowarzyszenia zawodowego, i w związku z tym przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania co do istoty;
- 3) obciążenie EUIPO kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swego odwołania wnoszący je podnosi trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 119 i 126 regulaminu postępowania przed Sądem.

Wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd uchybił obowiązkowi uzasadnienia, ponieważ powołał się najpierw na orzecznictwo Trybunału w przedmiocie „samoreprezentacji”, a następnie przeszedł do całkowicie odmiennego zagadnienia niezależności adwokata

Zdaniem wnoszącego odwołanie Sąd nie przedstawił żadnych argumentów dla uzasadnienia możliwości zastosowania wymogu niezależności adwokata w przypadku, gdy wnoszący odwołanie jest kancelarią prawną utworzoną w ramach stowarzyszenia ani dla uzasadnienia swojego poglądu, że sam fakt, iż adwokaci, którzy wnieśli skargę, są członkami stowarzyszenia, wyklucza ich niezależność.

Zarzut drugi dotyczący naruszenia lub błędnego zastosowania art. 51 regulaminu postępowania przed Sądem i art. 19 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Wnoszący odwołanie twierdzi, że złożył wszystkie dokumenty wymagane na podstawie art. 51 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem, w pełni potwierdzające, że adwokaci są uprawnieni do wykonywania zawodu we Włoszech; wynika z tego, że nie doszło do naruszenia art. 19 akapit czwarty statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wbrew temu co stwierdził Sąd.

Jeśli chodzi o naruszenie art. 19 akapit trzeci statutu, do którego miałyby zdaniem Sądu dojść, interpretacja wymogu niezależności adwokatów była przedmiotem kilku ostatnich orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości, od których zaskarżone postanowienie odbiegało. Według wnoszącego odwołanie w niniejszej sprawie nic nie wskazuje na to, że partnerzy kancelarii nie są w stanie wykonywać swojej pracy najlepiej jak potrafią i w najlepszym interesie klienta.

Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 47 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz ewentualnie art. 51 § 4 i art. 55 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem

Zdaniem wnoszącego odwołanie Sąd – po stwierdzeniu braku niezależności – ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że regulamin postępowania przed Sądem nie przewiduje wyraźnie środków zaradczych w odniesieniu do tego uchybienia i w związku z tym automatycznie orzekł o niedopuszczalności skargi.

Sąd przeoczył w ten sposób fakt, że wymóg niezależności jest omówiony w orzecznictwie; środek zaradczy nie jest wyraźnie przewidziany tylko dlatego, że rozpatrywany wymóg nie jest wyraźnie określony w żadnym przepisie. Formalistyczna interpretacja Sądu doprowadziła tym samym do poważnego i nieodwracalnego naruszenia praw wnoszącego odwołanie, z naruszeniem art. 47 i 52 karty.

Dopuszczenie odwołania

Postanowieniem Trybunału (izba ds. odwołań) z dnia 8 maja 2023 r. odwołanie zostało częściowo dopuszczone. Odpowiedź na odwołanie skupi się na drugim i trzecim zarzucie odwołania.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 9 listopada 2022 r. sprawie T-610/21, L'Oréal/EUIPO – Heinze (K K WATER), wniesione w dniu 17 stycznia 2023 r. przez Arnego-Patrika Heinzego

(Sprawa C-15/23 P)

(2023/C 223/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Arne-Patrik Heinze (przedstawiciel: N. Dauskardt, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: L'Oréal, Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 11 maja 2023 r. Trybunał (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) orzekł, że odwołanie nie zostanie przyjęte do rozpoznania oraz że Arne-Patrik Heinze pokrywa własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgerichts (Austria) w dniu 27 lutego 2023 r. – XXXX

(Sprawa C-116/23, Sozialministeriumservice)

(2023/C 223/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht